

Diskussion affluttes. Man har ved dette Lovforslag haft overordentlig meget mod Preferenceaktier; men jeg vil tillade mig at spørge, om det ikke er Thingets og Rigsdagens egen Skyld, at man har kunnet tænke paa at bruge Preferenceaktier? Naar vi ifjor have vedtaget et Lovforslag om Anlæg af en Bane mellem Randers Havn og Hadsundbanen, et Lovforslag, hvis Motiver findes paa den Side, der er ganske blank, o: der er slet ingen Motiver, og vi derefter blot af Ministeren faae nogle mundtlige Oplysninger om, hvorledes dette Anlæg skulde komme tilstede, og vi derefter blandt Andet faae oplyst, at det hele Baneanlæg skal koste 1,275,000 Kr., hvoraf der er tegnet Preferenceaktier for 700,000 Kr. — maa jeg da tillade mig at spørge, hvorledes skulde vi kunne tænke os, da der ikke fremkom nogen Indvending mod dette Lovforslag, at der da skulde fremkomme saa mange Indvendinger mod det her foreliggende, hvor man alternativt har tænkt paa Preferenceaktier? De Behreidelser, det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremsatte, gif ikke saa meget ud paa, at man havde villet have Preferenceaktier, som de gif ud paa, at man senere var kommen til en lavere Sum kontant; men jeg har allerede ved forrige Behandling oplyst, at Grunden til de to Maader at udbyde paa var alene begrundet deri, at Ministeren havde erklæret aldeles ikke at ville støtte et Baneforslag, saalænge der ikke forelaa en fuldstændig Tegning. Nu var det umuligt til den Tid at skaffe en fuldstændig Tegning kontant; men at vi i Birkelig-heden aldrig have tænkt paa Andet, ligger blandt Andet deri, at Udbydelsen skete saaledes, at der stod: Tilbudet skal iffe alternativt enten saaledes, at endel af Beløbet, nemlig indtil 650,000 Kr., udredes ved Preferenceaktier til pari og Resten kontant, eller saaledes, at det hele udredes kontant, og de Tilbud, der kom ind, vare netop indrettede saaledes. Jeg spørger altsaa, havde det dog ikke været det Rigtigste, at alle de mangfoldige Indsigelser, der nu ere fremkomne, vare fremkomne ifjor ved Hadsund Banen; thi det ærede Medlem (Berg) maa tro, at den Mand, der har anlagt denne Bane, har taget disse Aktier i den Betydning, at Banen har forbrødt en saa stor Anlægssum, at disse Aktier nødvendig maatte udbydes til pari. Det var nemlig netop den samme Mand, som nu anlægger denne Bane, der vurderede Preferenceaktierne for Odber Banen og gjorde Tilbud om at overtage dem til 50 pSt., samtidigt med at han forlangte en Garanti af 5 pSt. for det hele Beløb. Altsaa synes det mig, at de ærede Medlemmer, som nu have saameget at sige derimod, kunde være kommet med deres Bemærkninger ifjor, saa vare vi maagte ikke komme med vore Forslag eller rettere: havde ikke anmeldt den høitærede Minister om at komme med det Forslag naar. Det er en Op-

lysning, som jeg i Retfærdighedens Navn fremsætter her. Denne Bane til Hadsund havde nu den heldige Egenkab, at det var en Egn, som det ærede Medlem politisk interesserede sig for. Det gjør mig ondt, at denne Bane her gaar gennem et Distrikt, som for det ærede Medlem ikke har en saadan Interesse, navnlig ikke for den Maade, hvorpaa den er repræsenteret i Folkethinget. Det kan naturligvis ikke være ganske afgjørende; men at det har haft sin Betydning, tvivler jeg ikke om, saadan Noget kan undertiden komme til uvilkaarlig at gjøre sig gjældende. Hvad angaar Forslaget under Nr. 3, synes jeg dog, det var sikkest at stemme det bort nu, saa kunne vi optage det ved 3die Behandling, hvis de to Ministre kunne blive enige. Det er altid vanskeligt at komme bort fra, hvad man engang har vedtaget; hvis man gjør det, faar man i Almindelighed Behreidelser. Jeg kan hufte, at jeg i den lange Tid, jeg har siddet i dette Thing, har faaet adskillige Behreidelser, fordi jeg har stillet mig saaledes. Belært altsaa af denne Erfaring, synes det mig, at vi, naar vi ville fremme Loven, burde helst forkaste Forslaget nu, og saa senere optage det, dersom Ministeren viser, at det ikke kan lægge Loven nogen Hindring veien. — Der er to Bestemmelser i de foreliggende Endringsforslag, som forekomme mig at være ganske overflødige. Sa, det gjør mig ondt, jeg kan se, at Interessen saa temmelig er forbi for denne Sag; men de Herrer hufte nok, hvad jeg sagde før, at der er Udigt til, at vi komme desto hurtigere over den næste Sag, naar man blot laaber os fige det Fornødne her. Jeg skal blot gjøre opmærksom paa, at den høitærede Minister allerede maa have nogen Bemyndigelse. Jeg skal ikke indlade mig paa, hvorfra han har den, men jeg er vis paa, at han maa have den til for det Første at kunne tage saadanne Bestemmelser som dem, der findes i Endringsforslag Nr. 2. I Koncessionen for Anlæg af Bogense Banen hedder det saaledes i § 25: „I det Tilfælde, at Regjeringen skulde agte selv at anlægge eller tillægge Andre Koncession til Anlæg af Jernbaner, der af Vor Regjering“ — det er Kongen, der taler — „ønskes sat i Forbindelse med den her koncessionerede Jernbane, skal Koncessionshaveren i Mangel af mindelig Overenskomst med Vedkommende om Betingelserne for den gjensidige Tilslutning og Drift, være undertastet de Bestemmelser, som af Vor Indenrigsminister maatte blive givne.“ Jeg vil spørge: hvorledes har den høitærede Minister kunnet give disse Bestemmelser, naar han ikke havde Lovhjemmel. Det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds har desuden oplyst for Thinget, at han har denne Lovhjemmel, altsaa, efter min Mening, er det overflødigt at sige det, og overflødige Ting i en Lov skade. Derfor vilde jeg anse det for det Hensigtsmæssigste, om man ikke vedtog For-